

Sygn. akt: WK 4/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący)

SSN Jerzy Steckiewicz

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

Protokolant : Ewa Śliwa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej ppłk. Macieja Nowaka, w sprawie st. szer. rez. W. D. skazanego z art. 284 § 2 w zw. z art. 12 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na rozprawie w dniu 28 czerwca 2016 r. kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, na korzyść, od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 11 września 2015 r.,

1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia wobec st. szer. rez. W. D. środka karnego w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt III) oraz w części zobowiązującej st. szer. rez. W. D. do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody (pkt IV) i sprawę w tym zakresie przekazuje Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. do ponownego rozpoznania;

2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

St. szer. rez. W. D. został oskarżony o przywłaszczenie powierzonego mu mienia w postaci oleju napędowego w ilości nie mniejszej niż 1456 litrów o wartości 7891,52 zł na szkodę Jednostki Wojskowej [...] w Ś. Do aktu oskarżenia prokurator dołączył wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie st. szer. rez. W. D. uzgodnionych z nim kar oraz środków karnych: za przestępstwo zakwalifikowane z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i 100 stawek dziennych grzywny po 30 zł stawka oraz środków karnych w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 690 zł i podania treści wyroku do publicznej wiadomości poprzez odczytanie jego treści na zbiórce żołnierzy JW [...] w Ś.

Na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2015 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy uzależnił uwzględnienie tego wniosku od jego modyfikacji przez nałożenie obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem i zapłatę przez oskarżonego na rzecz JW [...] w Ś. kwoty 1246,60 zł.

Na posiedzeniu w dniu 11 września 2015 r. prokurator zmodyfikował wniosek w kierunku sugerowanym przez Sąd, wskazując art. 72 § 2 k.k. jako podstawę prawną nałożenia obowiązku naprawienia szkody oraz określił sześciomiesięczny termin na realizację tego obowiązku przez oskarżonego, który tak zmodyfikowany wniosek zaakceptował.

Wyrokiem wydanym w tym samym dniu Wojskowy Sąd Garnizonowy w W. uznał st. szer. rez. W.D. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to wymierzył mu kary: roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby w wymiarze trzech lat oraz 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na 30 zł. Ponadto orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 690 zł i zobowiązał go do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1246,60 zł w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku. Orzekł również podanie treści wyroku do publicznej wiadomości oraz rozstrzygnął w przedmiocie kosztów postępowania.

Wyrok ten zaskarżył Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny.

W kasacji wywiezionej na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., na korzyść st. szer. rez. W. D., zarzucił orzeczeniu:

„rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego, tj. art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 7 k.p.k., polegające na uwzględnieniu dołączonego do aktu oskarżenia wniosku prokuratora o skazanie st. szer. rez. W. D. bez przeprowadzenia rozprawy, za popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., zmodyfikowanego następnie przez prokuratora na żądanie Sądu w trybie art. 343 § 3 k.p.k., poprzez nałożenie obowiązku naprawienia szkody w wysokości 1246,60 zł na rzecz pokrzywdzonego podmiotu i zaakceptowanego przez oskarżonego oraz wydaniu następnie wyroku skazującego zgodnego z tak ukształtowanym wnioskiem, skutkującego rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego:

- art. 72 § 2 k.k., poprzez orzeczenie na rzecz podmiotu pokrzywdzonego JW [...] w Ś. kwoty 1246,60 zł tytułem naprawienia szkody, gdy orzeczenie tego środka probacyjnego zasadne było jedynie do kwoty 542 zł,
- art. 45 § 1 k.k., poprzez orzeczenie przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 690 zł, podczas gdy rzeczywiście osiągnięta korzyść, podlegająca przepadkowi, wynosiła 390 zł.”

Zaskarżając ten wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, skarżący wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku odnośnie st. szer. rez. W. D. w części dotyczącej pkt III i IV jego części dyspozytywnej i przekazanie sprawy Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. do ponownego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego została sporządzona nieprecyzyjnie, bo w sposób wewnętrznie sprzeczny. Sformułowany w niej zarzut opisuje uchybienia naruszające zarówno przepisy prawa procesowego (art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 7 k.p.k.), jak i prawa materialnego (art. 45 § 1 k.k. i art. 72 § 2 k.k.). Uwzględnienie zarzutu obraży prawa procesowego musiałoby prowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku w całości (co byłoby niezgodne z zakresem zaskarżenia i wnioskiem kasacji) i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania w celu skorygowania błędu proceduralnego

polegającego na uwzględnieniu wadliwego wniosku, *nota bene* częściowo „wymuszonego” przez Sąd *a quo*.

Jak już zaznaczono, postąpienie takie byłoby niezgodne i z zakresem zaskarżenia, i wnioskiem kasacji, które jednoznacznie wskazują, że zamiarem skarżącego jest naprawienie błędnego orzeczenia co do rozstrzygnięć naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody oraz przepadku korzyści uzyskanej przez oskarżonego z przestępstwa i to nie w odniesieniu do podstaw prawnych zastosowanych w tych częściach wyroku, lecz w odniesieniu do wyliczonych przez Sąd (błędnie) wysokości przepadku i naprawienia szkody.

Z uwagi na to, że zbędny formalizm uniemożliwiłby naprawienie błędów dostrzeżonych przez skarżącego i szeroko omówionych w uzasadnieniu kasacji, których to wywodów nie ma potrzeby powielać, Sąd Najwyższy uznał ją w części zarzucającej obrazę przepisów prawa materialnego za oczywiście zasadną i uchylił zaskarżony wyrok w odniesieniu do st. szer. rez. W. D. w części dotyczącej orzeczenia wobec niego środka karnego w postaci przepadku równowartości korzyści majątkowej (pkt III wyroku) oraz w części zobowiązującej go do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody (pkt IV wyroku) i sprawę w tym zakresie przekazał Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę, Sąd ten baczył będzie, by wysokość szkody nie przekraczała różnicy między wartością mienia utraconego przez pokrzywdzonego a wartością mienia przez niego odzyskanego oraz by przepadek korzyści uzyskanej z przestępstwa nie obejmował tej części mienia, która została pokrzywdzonemu zwrócona.

W odniesieniu zaś do formalnej strony wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., zapewne z urzędu dokona on właściwej korekty; st. szer. rez. W. D. wniosek taki zaakceptował już w odniesieniu do mniej korzystnych kwot, wobec czego – jak się wydaje – jego kolejne oświadczenie w tym zakresie nie jest niezbędne.

Z przytoczonych powodów należało orzec jak na wstępie.

eb